

3 серпня – День профспілки залізничників і транспортних будівельників!

Дорогі спілчани!

Для України цей рік сповнений важких випробувань. Перед нами складне і відповідальне завдання – зміцнення української державності, відродження нації, збереження єдності народу, підняття економіки. Ситуація в державі розгортається так, що сподіватися можемо лише на себе. Революція гідності, антитерористична операція на сході держави – усе це торкнулося і залізничників нашої магістралі. Кожен з нас відповідно до своїх можливостей підтримує зусилля українського народу на шляху до майбутнього. Двоє працівників залізниці – Богдан Ільків, який загинув на Майдані, та Роман Васьяло, що загинув під час антитерористичної операції, віддали найдорожче – життя – заради нової України.

Члени профспілки свідомі того, що сьогодні від кожного з нас залежить, якою завтра буде Україна. Наша профспілкова організація не залишилась осторонь найважливіших викликів сьогодення. Ми до-

помогли українському війську через благодійний фонд "Спілчани", працівники відокремлених підрозділів та голови профкомів, де працюють мобілізовані, допомагають силовикам військовою амуніцією. Допомога має бути адресною і голови профкомів контролюють забезпечення усім необхідним залізничників, які воюють на Сході.

Рада профспілки в непростих умовах зосереджує зусилля всіх

профспілкових органів на захисті соціально-економічних прав та інтересів працівників, дотриманні норм законодавства.

Віriamo що українські залізничники успішно пройдуть шлях реформування галузі, а профспілкові органи і надалі виконуватимуть важливу соціальну роль – захист трудових інтересів залізничників. Економічні перетворення, які проходять на залізницях, вимагають нових методів проведення профспілкової роботи.

Ми запровадили практику регулярних зустрічей дорожнього комітету профспілки з профактивом вузлів. Щоквартально проводимо інформаційні дні для голів первинних профспілкових організацій за участю керівного складу залізниці для актуалізації поточних завдань та тактичної взаємодії з соціальними партнерами на період реформування галузі. Нині нам вкрай необхідно об'єднатися довкола спільної справи – трудової діяльності на залізничному транспорті, адже без активної співпраці

профспілкового активу з керівництвом відокремлених підрозділів не забезпечимо позитивних зрушень в покращенні життя залізничників.

Сьогодні ми маємо великий соціальний пакет для залізничників, їхніх родин та ветеранів. За минулий рік на соціальні пільги

році підтримали Раду профспілки у колективному трудовому спорі з Укрзалізницею та Кабінетом Міністрів України. Відбулися шість засідань примирної комісії. Трудовий спір вирішився в законодавчому полі. Члени профспілки побачили, що сторони трудового

спорі послідовно йшли до взаєморозуміння на користь залізничників.

Дорогі залізничники! Від дорожнього комітету профспілки і від себе особисто дякую всім спілчанам за чесну щоденну працю, відданість професії залізничника і профспілковій справі. Особливо цінуємо особистий внесок кожного представника профактиву дорожньої профспілкової організації, які своєю активною громадською позицією у захисті соціально-економічних інтересів залізничників постійно доводять важливість роботи профспілки. Знаю, що здолати труднощі сьогодення нам допоможе згуртованість і сумлінна праця.

Від щирого серця зичу всім Вам, дорогі спілчани, і Вашим родинам міцного здоров'я, добра і радості, мирного неба та злагоди, віри і впевненості у майбутньому.

З найщирішими побажаннями голова дорожнього комітету профспілки Львівської залізниці Андрій СЕНИШИН

Напередодні Дня профспілки голова профкому пасажирського вагонного депо Ковель Ірина Дехтяр відзначила свій перший рік на посаді. 31 липня минулого року на конференції понад півторастатисячний колектив деповчан довірив їй, 20-річній дівчині, захищати свої права та інтереси. Відтак, Ірина стала наймолодшою головою профкому на залізниці. Щоправда із профспілковою діяльністю Ірина знайома з дитинства.

Вперше у депо Ірина прийшла у 4-річному віці, тут бухгалтером профкому понад 30 років працювала її бабуся. Після закінчення 9 класів середньої школи вступила у коледж на спеціальність "бухгалтерський облік". Про роботу на залізниці Ірина й не мріяла, однак... Життя внесло свої корективи і у 17-річному віці Ірину прийняли на роботу в депо на посаду бухгалтера.

Робота з людьми – це щоденна наука

– Коли я почала працювати бухгалтером профкому, то відповідно бачила і поступово вивчала роботу голови профкому, – розповіла Ірина Дехтяр. – Галина Швець, яка була на той час головою профкому, розповіла мені про усі нюанси в роботі, про те, як організувати засідання профкому, як вести протоколи.

Тож коли мене обрали на цю посаду, робота була мені знайома. Залізничники звертаються у профком із різних питань: влітку цікавляться де можна відпочити, хтось хворіє і потребує матеріальної допомоги. Цього року у нас через відомі причини поменшало залізничників, які поїхали на відпочинок. Ми видали 10 дитячих путівок у "Чайку" і ще 15 путівок від Фонду соціального страхування. Путівки для дорослих, окрім "Галичини", придбали у пансіонат "Загар" Одеської області. Працівник оплачує 40% від путівки у "Загар", решта – за кошти профкому. Охочих багато, шкода, що не вистачає коштів придбати більше путівок.

Упродовж року їздимо на екскурсії, влаштовуємо виїзні спортивні змагання. Обов'язково святкуємо День профспілки – разом із Молодіжною радою депо влаштовуємо День сімейного відпочинку на озері "Лісова пісня", організуємо ігри у футбол, пляжний волейбол, перетягування каната. Цього року День молоді святкували в Карпатах. У лютому-березні їзди-

ли в Карпати кататися на лижах, на термальні джерела, у квітні-травні – на оглядові екскурсії в Ужгород, Мукачево. До Великодня двічі їздили в Почаївську Лавру. Разом із дітьми працівників побували у Білорусі в аквапарку, в їхній резиденції Діда Мороза. Профком депо придбав для працівників квитки до театру – до нас у Ковель із виставою приїжджали львівські актори.

Ще коли я працювала бухгалтером, ми щороку організували святкування Нового року. Все робили своїми силами. Майже третина серед працівників депо – молодь. В організації дозвілля працівників маю підтримку Молодіжної ради, зокрема, заступника голови Романа Свінчука.

Найважчим періодом у перший рік роботи для мене став передноворічний час. Я відповідала за організацію поїздок дітей на свято Миколая до Львова, їздила два дні поспіль із групами по 300 дітей. Це стало гарним досвідом, тепер знаю, як організувати поїздки такої кількості дітей. У наших працівників загалом 1060 дітей у віці до 14 років. Тому довелося займатися організацією новорічних ранків для дітей у депо. Потрібно було підготувати сценарій, замовити Діда Мороза, придбати подарунки. Допомога мені наша молодь із депо – змайстрували такі ж будиночки Діда Мороза, які ми бачили у Палаці залізничників у Львові.

Деповчани схвалюють ініціа-

тиви профспілкової організації. Майже усі ми – члени Лікарняної каси. Цікавляться й діяльністю недержавного пенсійного фонду "Магістраль", актуальну інформацію я подаю на стендах, сама розповідаю про ті новини із діяльності фонду, про які чую під час інформаційних днів для голів профкомів. Залізничники ознайомлені із страхуванням від нещасних випадків на виробництві, на щастя, за цей рік у нас не було страхових випадків.

Щомісяця – інколи й двічі на місяць – проводимо засідання профкому. На порядку денному – питання, що стосуються роботи комісії профкому, виплати матеріальної допомоги, трудового законодавства, графіка відпусток, погодження графіків руху, графіків роботи поїзних бригад, преміювання тощо. Маємо повне взаєморозуміння із начальником депо – мене як голову профкому завжди запрошують на оперативні розбори.

– Як охарактеризуєш свій перший рік на посаді голови профкому?

– Мені подобається моя робота. Приємно, що за цей рік до мене не було жодних зауважень від дорожнього комітету профспілки. Коли ще працювала бухгалтером, мені хотілося більше руху, більше ідей втілити у життя. Зараз відчуваю, що посада голови профкому – це моє. Усі професійні задуми реалізую. У більшості випадків

для цього не потрібні великі кошти, варто лише мати бажання та підтримку колег. З усіма знаходжу спільну мову, а багато працівників знають мене ще з дитинства.

– Чим займаєшся у вільний від роботи час?

– У вільний час люблю малювати, особливо портрети та натюрморти. Деколи пишу вірші. Коли кілька років тому в депо відбувся заключний етап конкурсу на звання кращої провідниці Львівської залізниці, написала слова пісні "Провідниця" за мотивом пісні Софії Ротару "Хуторянка" для нашої провідниці Катерини Михалевич. Зрештою Катерина зайняла перше місце.

– Які риси характеру, на твою думку, повинні бути притаманні успішному голові профкому?

– Насамперед – комунікабельність, адже працюємо з людьми, сміливість – щоб висловити свою думку та, за потреби, відстояти її, в т.ч. у серйозних дискусіях із керівництвом, доброта – розуміти потреби і бажання людей, щирість та відкритість...

– Чого бажаєш усім залізничникам напередодні Дня профспілки?

– Бажаю усім нам насамперед миру. І звісно, щоб все у житті складалося так, як цього хочете. Варто мати мету, прагнути до неї, прагнути більшого і досягати цього. Йти на роботу з усмішкою і такою ж усміхненою повертатися з роботи, тоді все складатиметься так, як треба. Треба працювати так, щоб отримувати задоволення від своєї роботи та за будь-яких життєвих обставин залишатися людиною.

Галина КВАС